

عنوان مقاله:

پهنه بندی مناطق مستعد توسعه شهری با تاکید بر محدودیت ها و مخاطرات ژئومورفولوژیکی (مطالعه موردی شهر شیراز)

محل انتشار:

فصلنامه مخاطرات محیط طبیعی، دوره 12، شماره 35 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده:

محمد ابراهیم عقیفی - استادیار، دانشگاه آزاد اسلامی واحد لارستان

خلاصه مقاله:

شهر شیراز، به عنوان بزرگترین شهر جنوب کشور، در پهنه های دشت پر مخاطره شیراز واقع شده و در بازه مختلف تغییرات زیادی داشته و همچنان بر مساحت شهری افزوده می شود که این توسعه فیزیکی بدون اجرای مطالعات ژئومورفولوژیکی و در نظر گرفتن محدودیت ها و مخاطرات ناشی از آن بوده است. از این رو، شناسایی مناطق مستعد توسعه فیزیکی با در نظر گرفتن محدودیت ها و مخاطرات ژئومورفولوژیکی امری لازم در توسعه شهری شیراز است هدف از پژوهش حاضر شناسایی مناطق مناسب برای توسعه فیزیکی شهر شیراز براساس شرایط ژئومورفولوژیکی منطقه است. در این پژوهش با استفاده از مدل فازی نقشه پهنه بندی نهایی توسعه شهری براساس شش پارامتر موثر تهیه شد سپس، این نقشه براساس شرایط ژئومورفولوژیکی و کاربری اراضی دشت شیراز ارزیابی و مناطق مستعد توسعه شهری پیشنهاد شد نتایج نشان داد که توسعه فیزیکی شهر شیراز در طی دهه های گذشته تابع شرایط توپوگرافی بوده و مخاطرات و محدودیت های ژئومورفولوژیکی بسیار زیادی در محدوده مورد مطالعه وجود دارد؛ بطوریکه نزدیک ۴۸۰۰۰ کیلومتر مربع از مساحت منطقه که معادل ۵۴ درصد می باشد جهت توسعه شهر مناسب نمی باشد که مناطق نامناسب از غرب شامل ارتفاعات دراک و از شمال غرب ارتفاعات بمو، سبزیوشان، بابا کوهی و چهل مقام و محدوده رودخانه خشک به علت خطر سیل گیری و وجود گسل می باشد و تنها ۱۷۰۰۰ کیلومتر مربع که معادل ۱۹ درصد از مساحت محدوده مورد مطالعه می باشد جهت توسعه شهر مناسب بوده و همچنین با توجه به نتایج تحقیق مکانیابی بهینه توسعه شهر شیراز در جهت شرق می باشد.

کلمات کلیدی:

پهنه بندی، توسعه شهری، مخاطرات ژئومورفولوژیکی، شهر شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1606991>

